

Излизъ два пъти въ седмицата всѣка:

Срѣда и Събота.

Цѣна:

За година. . . 5 ср. рублн повн.
За шестъ месеци 3 ср. рублн "

Сичко, което са отнася до вѣстника, надписва са направо до

Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.

Неплатени писма не са приематъ.

Ражкошен назадъ се не връщатъ.

За Обявления се заплаща:

За всѣки редъ при пръвѣ пътѣ 20 стот.
За " " " вторий пътѣ 10 "

Руссе 9 Ноемвр. 1882.

По единъ или по други начинъ, извършени въ насъ чудеса, пристрастнитѣ, несправѣдливитѣ дѣяния, личнитѣ ненависти и гонения, трѣбване веднѣжъ за винаги да престанатъ, да изчезнатъ и да се занимаемъ съ по-полезни работи, съ по-интересни въпроси. И самата ни журналистика, трѣбваше да се отърси отъ гибелното партизанство, което не само проповѣдва, но и защитава, и тя както и сичкитѣ жизненни сили въ България, трѣбваше да се съгласятъ помежду си, да отстъпятъ отъ ината си и да се престъпятъ къмъ изпълнението на многото задатъци и належащи пужди, които има новоосвободеното ни Отечество. За жалъ обаче, въ насъ работитѣ отъ день на день се заплитатъ повече, ината става по-голямъ, неспоразумѣнията растатъ, личнитѣ гонения се упражняватъ и сичко каквото се създава, като закони, опредѣления, назначения и заповѣди, клонятъ къмъ по-голямъ растрейство! Не са занимава печата, съ друго, освѣнъ съ явни и лични нападения, оплаквания, незадоволствия и всѣкакъвъ родъ дѣйствия, които нѣматъ и немогатъ да иматъ добро влияние въ читателя.

Да се прекрати сичко това, да се доведатъ работитѣ въ по-добъръ редъ, да се говори върху по-полезни предметъ, да се даде край на своеволията, да се прекратятъ незаконнитѣ дѣйствия, да се даде край на личнитѣ гонения, върху това нѣма кой да се погрижи! Като че ли сѣкий иска да съществува днешното безисходно положение на работитѣ въ насъ, като че ли отъ мѣждусобитиѣ ни неспоразумѣния се очаква, Богъ знае каква облага за страната!—Който трѣбваше да се погрижи за нѣщо добро и нѣщо полезно и той подкрепя днешния режимъ! Единъ си пази положението, други интереса, трети глѣда да си удовлетвори ината и работитѣ влизатъ въ по-голямъ хаосъ! При всичко това, организаторитѣ говорятъ, че страната била уредена, че сичко било медъ и масло. А който тегли, който страда, който неможе и прехраната си да искара, съ една рѣчь сиромашта, тя е почти забравена; за материалното повдигане на народа ни рѣчь не става. Отъ друга старна и салтаната и огромнитѣ разноси за каквото трѣба и не трѣба, не преставатъ!

Фактоветѣ сж явни, дѣлата и постѣпкитѣ очевидни, отъ сичко, сѣкий може да си състави понятие, докъдъ може да отиде нашето положение и какво ни очаква. Да има добри слѣдствия, не сме гарантирали още отъ първия частъ и неможемъ гарантира, защото предвиждаме че нестоимъ добръ, че нѣма и неможе да има облага отъ онова, което са върши въ насъ, че криво се мисли, че липса патриотизамъ, като първо условие да има що годѣ полезностъ.

Като приближаватъ врѣмена, въ които да се извършатъ най-важни, най-

интересни дѣла за държавата, тогасъ се удвояватъ трудовѣта на партизанитѣ, тогасъ се позорятъ народнитѣ приятели, тогасъ се презира народния гласъ! Интереситѣ на страната криво се тѣкуватъ; за постижението на заднитѣ мисли се употребяватъ не само противозаконни постѣпки, но и недопростими сръдства, които произвеждатъ по-голямъ безредие.

За доказателство на думитѣ си, ний обнародваме долната телеграмма и едно постановление отъ градеко общин. управление, което най-ясно ще послужи, какво се върши въ насъ и какъ се постѣпва съ насѣлението, съ неговитѣ права и достоинство.

ТЕЛЕГРАММА.

София 22 октовр. 1882 год.

Его Превосходителство генералу Соболеву министру Президенту

Отговоръ за доставление.

Подписанитѣ променитѣ противъ управителя Николаева сме нехвърлени отъ избирателнитѣ списащи. За основа на това незаповане приспособяватъ буква г. отъ членъ 4 на новия избирателенъ законъ, ако и да не сме подъ предварителенъ затворъ. Не искаме да се зацѣпиме за да избѣраме по тойзи законъ, защото сме противъ него, а да освѣтимъ Васъ въ положението на днешнитѣ редъ: да видятъ какъ се прилага и този передовенъ избирателенъ законъ и какъ се тѣчатъ гражданскитѣ ни права, осмелихме се да ви съобщимъ горьото распоряждане на тукашнитѣ власти. Фактътъ, Ваше Превосходителство, е на лице. Той ясно говори, колко законенъ и рѣдовенъ ще бѣде изборътъ и самото Народно Сѣбрание. И това Сѣбрание ще рѣшава нашата участъ!!!

Съ покорностъ и пр.
(Слѣдватъ подписатѣ на 46 души коренни Вратчански жители.)

ПОСТАНОВЛЕНИЕ.

На Вратчанското Градеко Общинско Управление.

Днесъ на 19 Октомври 1882 г. въ засѣданието на Вратчанското Градеко Общинско Управление при постоянний съставъ Кметъ, Цено Ангеловъ, неговии Другари Нв. В. Кръстениковъ, А. М. Липовански, Секретаръ С. Л. Подбалкански, се прочете подаденото обявление отъ Мишо Орозовъ въ което казва че, като прочелъ имената на избирателитѣ за предстоящото Народно Сѣбрание не можилъ да намери неговото име записано, та причината на това не може да бѣде друго освѣнъ да е забравенъ, и пита защо да се забрави за това, а не забравя се за даяние когато му се иска, и като плащатъ даяния не трѣба ли да знае кадѣ отиватъ тия пари гдѣто ги е плащалъ че нали за това му е дадено това право да знае кадѣ отиватъ тия пари че, нали само въ Турско врѣме нѣе знаелъ кадѣ отивале тия пари, а сега не ли нѣе Турско, а най-послъ да се земе всичко горѣизложено и да се зацѣпиме като Избирателъ, а въ противенъ случаи да му се отговори кое е начарало Управлението да го отхвърли. Състава като послуша заявлението му както и когато поднесе не показа нищо съгласно съ членъ 8 отъ Избирателния законъ, а само да му се отговори по смисъла на заявлението му, то да му се обяви че колкото за даянието което дава на бирника си и той ги предава на Ковчезника, а ковчезника когато ги поискатъ проважда ги въ София, а отъ тамъ понататъкъ, да иде той да пита, а колко за името му защо не е записано е отъ това като поисканитѣ отъ Исѣдователя кои има отъ Гражданитѣ гдѣто се приспособяватъ на членъ 4-ий съ буквата г, въ отговоръ на това се получи въ което стои и неговото име записано върху и.

ПОСТАНОВИ.

- 1) да се яви на Мито Орозовъ че той нѣе записанъ въ Избирателния списѣкъ на населението на Градътъ Вратца на основанието членъ 4-ий съ буквата г. отъ Избирателния законъ.
- 2) Че той се приспособява на казания членъ съ буквата г. показва отношението отъ 27-ий Септември подъ № 563 отъ Исѣдователя при Врачанскитѣ Обржженъ сѣдъ.
- 3) Ако се не задоволява отъ постановлението на Общинското Управление, той е въ правото си да апелира прѣдъ върховната Комисия съгласно членъ 12-ий отъ Избирателния законъ.
- 4) И отъ настоящето Постановление да му се даде препишъ.

Подписани;

На Врачанското Градеко Общинско Управление кметъ

Ц. Ангеловъ неговии другари. Нв. В. Кръстениковъ А. М. Липовански. Секретаръ С. Л. Подбалкански.

Кметъ Ц. Ангеловъ.

Секретаръ. С. Л. Подбалкански.

Подобно едно безъ смисълъ постановление, отъ едно градеко общинско управление, за какво може да послужи? Не е ли това просто срамъ, неумѣяние какво се върши, губение врѣме въ праздни работи? — Когато самитѣ общини вършатъ сичко, само и само да си отмѣщаватъ, какво остава до частнитѣ лица, които са обиждатъ, онеправдаватъ и липаватъ толкосъ безосновно отъ гражданскитѣ си права? Тѣ естествено като докачени, ще въставятъ, ще си брашатъ честолубието и правата, а отъ сичко това страда успѣха и развитието на страната. При такива условия каква организация, какъвъ редъ, какво почитание на законитѣ може да се очаква?... Мислете да мислимъ! Господъ да ни е на помощъ!

Софийския кореспондентинъ на Марица, пише слѣдующето:

Зимата вече дойдѣ, дѣлгитѣ пощи наставатъ. Наближава сгодно време за нашитѣ зрѣли незрѣли младежи—чиновници, търговци и занаятчии, да се отдалечатъ привременно отъ политическитѣ интриги, и да се завзематъ за своето самообразование. Не ще ни дума, че тукъ въ София, долното чиновничество е най-зеленото, а при това най-много се занимава съ политика. Упоени отъ положението въ което са намиратъ и отъ службитѣ, които недостойно занимаватъ по причина на нѣмание подготвени хора, нашето днешно младо чиновничество не ще ни да знае, ни да върва, че слѣдъ не много години, то ще бѣде замѣстено съ по-подготовенъ персоналъ, съ хора свършили гимназии, реални училища и университети. Горкитѣ младежи безъ да помислятъ, че което и да е правителство на свѣта, ще прѣдпочита да избира за чиновници по-образовани хора, изживява най-скжнитѣ си свободни часове въ празнотъ, врѣдителни игри и въ развратителни мѣста. Това е скърбенъ фактъ.

Отправете се къмъ кафе „Искръ“ или „Одесса“ и ако наскоро сте пристигнали въ София, вие ще видите нѣщо извънредно. Тропътъ отъ таблитѣ и билардотъ и неразборнитѣ глѣчки на стотини хора, натѣпкани въ двѣ запушени отъ тютюнъ стая, ще ви удивятъ нечаяно и ще се чудите къдѣ се намирате: да ли въ столицата на освободена България, или въ нѣкое азиатско кахвене. И вжтрѣ като влѣзете ще видите началници отъ министерствата, сѣдии, управители и учители, на които задачата върваме е съвѣмъ друга, отъ колкото да изживяватъ скжпоцѣнното си време въ кахвенета. Излѣзете си отъ Искръ, гдѣто се прахосва времето“ на нашия младежи, или пакъ отъ „Одесса“ гдѣто се расточаватъ заплатитѣ на младитѣ

чиновници около опустошителитѣ нѣмски, сръбски и влашки арфонисти, или отправете се къмъ святилището за нашите млади т. е. Българската народна библиотека. Нѣ какво ще видите тамъ? Макарь че е пълна съ разни книги, на разни язици, съ мажко и мѣсно съдържание, съ книги за много ученици, и малко учени людие, вие съ удивление ще видите, че това святилище за самообразованието и самоусъвършенствуванието на онѣзи, които безъ време съ повикани да зематъ важни постове въ народното управление, се посѣщава отъ 6—8 души и то ако е празникъ. За това нѣщо е виновато и министерството на просвѣщенieto, което е рѣшило да се влиза въ библиотеката само до 6 часа вѣчеръ, защото ходили много разносци за освѣтление, нѣ кривото мисляние или тѣй да кажемъ намѣрението на министерството на просвѣщенieto не е ни малко извинение за младежитѣ — надѣждата народа — да не зиматъ отъ библиотеката книги и да ги четатъ у дома си; това не е извинение за насъ да не ходимъ въ онѣзи часове, когато е отворено.

Друго едно лопно проявление се съзира въ дружественний животъ въ столицата ни. Четире или петъ души нѣма да се събератъ нѣйде и да четатъ и разискватъ нѣщо неполитическо. За учени вечеринки нѣмаме ни хаберъ. За сказки и словопрѣния, не питайте. За вечерни училища никой не ще и да спомѣне, за читалища тоже. Нѣколко дружества съ благодѣтелни цѣли съ на пронадание. Каквото и да се захване, съ въодушевление се захваща и за малко време въодушевлението мичези и цѣльта се налуца. Вечернитѣ занимания на повечето дружини и приятели съ игра на книги и др. безполезни игри и нигдѣ нѣма да видите книжевенъ кружокъ. Съ една рѣчь, както повечето нѣща, така и дружественний животъ сме разбрали онаки.

ОПИСАНИЕ НА Г. ЕЛЕНА И НѢКОИ ОТЪ ПО ЗАБЕЛЖИТЕЛНИТѣ МУ ОКОЛНИ СЕЛЦА ИЛИ КОЛИБИ.

Мѣстността, по която съ населени и разположени всички Еленски колиби и града Елена, намира се на Юго-Изтокъ отъ г. Търново на 3 часа разстояние, и е на сѣверъ отъ Стара-Планина. Заобиколена е: на сѣверъ отъ *Велювското бърдо*, наречено отъ колибитѣ *Велювци*, що съ разположени по него; на западъ отъ *Харваловското бърдо*, наречено отъ колибитѣ Харваловци, що съ разположени по върха му, отъ низкитѣ могили на *Срѣднитѣ колиби*, отъ *Видовското бърдо*, наречено отъ едноименитѣ си колиби Видовци, и отъ нареченото бърдо *Главитѣ*; на югъ отъ Стара-Планина; на Изтокъ отъ низкитѣ могили на селата: *Костелъ*, *Палицитѣ* и *Бебрево*; на сѣверо-изтокъ отъ *Мажлъшкото* и *Черешдянското* бърда, наречени отъ едноименитѣ си колиби *Мажлъшци* и *Черешовъ дялъ*.

Тѣзи мѣстности (Еленското землице) е на широчина около 4 часа, а на дължина 5 (часа); има изгледъ на широко планинско корито, покрито отъ високи стрѣвни рѣтове, могили и отъ дълбоки долини, които на мѣстъ съ покрити съ малки гори, а на мѣста съ голи съ продрани мѣста отъ сипеи. Равни полѣни гърдъ малко има.

Прѣзъ тѣзи мѣстности текатъ нѣколко малки рѣчки. Отъ тѣзи рѣчки има двѣ по голѣмички. Едната отъ по голѣмитѣ рѣчки *Моряно расписка* отъ колибитѣ по край които тече, става отъ слиянието на други двѣ рѣчки, наречени *Костелска* и *Мийковска*, които извира отъ сѣвернитѣ поли на Стара-Планина на близо при селата: *Костелъ* и *Мийковци*, и тече отъ югъ къмъ сѣверъ въ Источната частъ на тѣзи мѣстности, по надолу отъ тѣзи мѣстности минава прѣзъ едно устие що са намира въжду Велювското, *Мажлъшкото* и *Черешдянското* бърда на дължина $1\frac{1}{2}$ ч., по сѣвъ по край селата: *Златарица* и *Жумоница* и по надолу отъ послѣдното са влива въ р. *Интра*. *Тодювска Новковска* отъ колибитѣ, по край който тече, извира отъ сѣвернитѣ поли на Стара-Планина, тече отъ югъ къмъ сѣверъ по западната частъ на тѣзи мѣстности, по надолу минава прѣзъ друго устие, що се намира въжду Харваловското и Велювското бърдо на дължина $1\frac{1}{2}$ ч.; по надолу отъ това устие минава по край селата: *Канинова* и *Миндѣ*, и половинъ частъ подъ *Златарица* сбора са съ *Моряно распиското*.

Климата е умеренъ, както въ града тѣй и по колибитѣ. Земята не е до толовъ плодородна, но ражда: жато овесъ, копан и пр. Лозя не ставатъ, ако и да ставатъ, и то само около града, но даватъ вино кѣсѣло. Отъ животнитѣ са вѣдятъ: волове, биволи, крави, кози, овце, диви и питоми свини, коприна буба, мечки, вълци, сурци, рогащи, лѣснци, азовецъ; кокошки, пуйки, патки, осораници, усойки, авли-

ги и др. — Жили отъ камени вжглеща тукъ тамъ са показватъ.

Всички колиби съ на брой 135, съ 12734 жители и съ 3006 къщи безъ града. Административно подраздѣлени съ на 11 кметства.

Всички жители както въ града тѣй и по колибитѣ съ отъ Вѣсточно Православно Вѣроисповѣданіе. По народностъ всички съ Българи съ изключение на сто и повече фамилии цыгане, отъ които повечето съ въ града.

Всички съ трудолюбиви, Богобоязливи, ученолюбиви, добродравни и гостоприимци, както по колибитѣ тѣй и въ града.

Града Елена е надалечъ отъ Търново 6 ч. Разположенъ е въ една приятна долина, която е на дължина единъ часъ, а на широчина $\frac{1}{2}$ ч. Заобиколена е: на сѣверъ отъ *Чуканското бърдо*, наречено отъ едноименитѣ си колиби *Горци* и *долни чукани*; на сѣверо-западъ отъ *Клитчатовото бърдо*; на западъ отъ *Герювъ рѣкъ*; на югозападъ отъ *Янаковъ рѣкъ* и отъ *Самуилецъ*; на югъ отъ пребито конюсовидната плоскостъ, наречена *Кале*; на юго-изтокъ отъ друга рѣчна наречена *Стенника*; на сѣверо-изтокъ отъ другъ рѣкъ, нареченъ *Чуката*, отъ която вадятъ камъне за пострѣние къщи и зидове.

Прѣзъ града текатъ слѣдующитѣ рѣчки: *Балюва*, *Попова рѣка* (Еленска) и *Сѣлбишка рѣка*, които въ срѣдъ града са слияватъ въ една рѣка наречена *Еленска*, която $\frac{1}{4}$ ч. на истокъ подъ града приема отдѣсна си страна друга наречена *Иванкова*, а по на долу са влива въ *Рамияно-Расписката*.

Балюва рѣка извира $\frac{1}{2}$ часъ на югъ отъ града отъ сѣвернитѣ поли на едно ниско бърдо, наречено *Шейтанска Усойна* отъ едноименитѣ си колиби *Шейтани*, що са разположени при сѣвернитѣ му поли. *Попова рѣка* (Еленска) става отъ слиянието на три долини на близу при *Герювъ рѣкъ*. *Сѣлбишка* извира на сѣверъ 1 ч. отъ града отъ южнитѣ поли на Велювското бърдо и тече къмъ града отъ сѣверо-западъ къмъ юго-изтокъ прѣзъ едно устие, което има дължина единъ часъ, което лѣжи между *Клитчатовото* и *Чуканското бърдо*, и е наречено *Еленовско* отъ едноименитѣ си колиби *Еленовци*, що съ надъ него. *Иванкова рѣка* извира отъ южнитѣ поли на *Шейтан*. Усойна и отъ сѣвернитѣ на конюсовидната възвишеностъ, наречена *Острица*, единъ часъ на югъ отъ града, при колибитѣ *Долчинковци*. Отдѣсна си страна приема една долина, наречена *Пацианскиятъ долъ*, на който лѣтно време Еленчанкитѣ ходятъ да бѣлятъ платната си; този долъ извира отъ источнитѣ поли на *Шейтан*. Усойна.

Града Елена по течението на поменитѣ четири рѣчки що текатъ прѣзъ него, и по гражданско управление дѣли се на 4 махали; именно: *Кисювска*, разположена по течението на *Балюва рѣка*; *Еленска махала*, разположена по течението на *Попова рѣка*; *Кметска* и *Михалювска*, разположени една срѣщу друга; по течението на *Елен* рѣка: *Кметската* махала е на лѣвия брѣгъ, а *Михалювската* е на дѣния.

Числото на всички жители въ града е 3300 души съ 570 къщи.

Кѣщитѣ на града както и по колибитѣ съ двуетажни, дървени, построени по старата система, покрити съ керемиди; но слѣдъ освобождението ни, т. е. слѣдъ послѣдната Русско-Турска война, почнаха да ги правятъ по новата система. Новопостроенитѣ къщи заедно съ новопостроеното училище представляватъ добри изгледъ на града.

Улицитѣ на града съ широки и носани съ камъне. Само това е жалко, че кѣщитѣ на града съ безъ нумера и главнитѣ улици безъ названия и надписи. Догенитѣ на града съ построени по край главнитѣ улици подъ вторитѣ етажи (катове) на кѣщитѣ, и съ на раздалечъ единъ отъ другий.

Въ града има три църкви: Една вѣта и двѣ нови. Въ новитѣ са извършва Богослужението, отъ които едната са нарича *Успеніе* а друга *Рождество Пресвѣта Богородица*. А вѣхтата наречена *Св. Николай*, за която положително казватъ, че е била направена на 1804 год. за 40 дена въ времето на Кърджалиитѣ; днесъ служи за военскъ складъ на Еленската 21-ва дружина. Църквитѣ *Успеніе Пресв. Богород.* и *Св. Николай* намираватъ се въ единъ дворъ въ Кисювската махала, а църквата *Рожд. Пресв. Богородици* — въ Кметската махала, близу да слиянието на поменитѣ рѣчки.

Има три училищни здания: двѣ вѣти и едно ново, отъ които едното вѣто са намира въ двора при църквитѣ *Успеніе Пресв. Богор.* и *Св. Николай* и служи привременно за градска болница, а другото вѣто се намира въ двора при църквата *Рожд. Пресвѣта Богородици* и не служи за нищо.

Новото училищно здание са намира въ срѣдата на града въ *Михалювската* махала, срѣщу църквата *Р. Пресв. Богор.*; построено е по сегашната система, двуетажно съ 12 стаи. Посѣщава са отъ 550 ученика и ученички градски и страни, които са учатъ съ поддържанieto отъ града; раздѣлени съ на първоначални и трикласни съ единадесетъ учители и учителки.

Това училище е снабдено: 1-о съ една добра уредена библиотека отъ разни книги; 2-ро съ физически апарати, Ботаническа и Минерална сбора отъ 100 минерала; по Анатомията: око уст и сърце, излѣни отъ гипсъ; Анатомически карти и една телурія, всички подарени отъ княж. България; 3-о съ друга Минерална сбора отъ 200 минерала, Зоологически, Ботанически и Анатомически карти и една планитария, всички купени съ ученически театрални пари и съ малка помощъ отъ Училищното Еленско Настоятелство; 4-о съ два Атласа Зоологически и Ботанически отъ Шуберта и еднѣ — Минералогически отъ Куррь, купени отъ поменитѣ Настоятелство.

Прѣдъ освобождението ни имаше читалище подъ названіе „Напрѣдѣкъ“ и бѣше угаснало до преди мѣсецъ, а по настоящемъ почна да са подновява пакъ. Ни ветерно ни пѣдѣлно училище има.

Въ срѣдъ града има два моста: едина е каменъ направенъ на *Балюва рѣка*, при новопостроения полицейскъ домъ и съединява Кисювска махала съ Еленска; другия е дървенъ, по не добръ построенъ и почти изгнилъ, построенъ е на Еленската рѣка при църквата *Р. Пресв. Богород.* и съединява *Михалювската* махала съ Кметската. Освенъ тона има единъ часовникъ, направенъ на 1812 год. отъ единъ богатъ Турчинъ; по сега този часовникъ неработи, оставенъ е и занемаренъ отъ Елен. Град. Общ. Упр. и клони вече на пронадание.

Половината града са пои отъ вода, що извира $\frac{1}{2}$ часъ

на югъ отъ града, задъ *Пацианския* долъ; по водопроводитѣ (конюветѣ), що съ прокарани прѣзъ *Пацианския* долъ, съ счупени; затова, кога вали дѣждъ изворната вода са размѣча съ водата отъ дола и става не добра за пиене. Тѣзи водопроводи съ счупени почти отъ 4 год. На тѣзи повреда на водопроводитѣ (на конюветѣ) на това мѣсто никой не обрача внимание, ни гражданитѣ, ни управление, а вѣждатъ и знаятъ, че какадневно имъ е пужна. Всичко това зависи отъ . . . разбира са.

Отъ града излизватъ нѣколко шосета. Едното води на западъ отъ града за Търново прѣзъ това устие, прѣзъ което тече *Тодювска Новковската* рѣка; второто води на югъ отъ Елена по край *Самуилецъ*, *Шейтанската* усойна, *Острица*, и прѣзъ *Стара Планина* за въ Тракия; Трѣтото води отъ Елена за селата: *Златарица* и *Миндѣ*; четвъртото води за *Бебрево* и пр.

Това шосе отъ Търново прѣзъ Елена за въ Тракия е най-хлсия, най-стодия и най-добрий пъкъ за въ Тракия; то е направено много добръ, тѣй сѣщо и всички мостове, що са намираватъ по него.

По управлението въ града има слѣдующитѣ учреждения: Околийско, Полицейско Управление, Мировий сѣдия, Околийско казначейство, второ класна градска болница, Телеграфно-пощенска станция, а по военна частъ 21 Еленска дружина съ военнитѣ учреждения. Тѣзи дружина за свой празникъ е отредила да празнува всѣка година 21-й Май, Св. Константинъ и Елена, поради името на настояция и Дружиний командиръ, г-на Константинъ А. др. Родоновскій.

Въ града всѣка недѣля ставаше назадь, по за сега отъ Градското Общин. Управление рѣши са да става всѣка седмица въ пѣтътъ и сѣббота. Освенъ това всѣка година ставаха три сбора: именно двата ставаха въ града на 27 и на 28-й Октомврий и на 8-й и 7-й Януарий; а третия на 1-й и 2-й Май вѣтъ отъ града на юго-изтокъ отъ Елена, единъ часъ надалечъ. Въ називаемото селце *Исуюци*, а сега за прѣдъ са опитожаватъ пакъ отъ поменитѣ управление.

Жителитѣ на града споредъ поминѣка си и имуществата си дѣлятъ са на *сиромаси* и *богати*.

Повечето отъ сиромаситѣ, както отъ колибитѣ тѣй и отъ града занимаватъ са съ градинарство (бахчанджиякъ) по разни градове изъ България, Влахия, Сърбия, Австрия и Россия; други са занимаватъ съ граничарство, керемидчиство, други съ сапожничество, шевачество, други само орачество и назадьство, а други дърводѣлие и орачество и то само по колибитѣ, нѣкои ходятъ да работятъ по близкитѣ градове и села, за да са прехранватъ. — Богатитѣ Еленчане занимаватъ са тѣй сѣщо съ орачество, лозарство, търговия (Бакалство), съ фазанлъка (даване пари подъ лихва). Освенъ това богатитѣ Еленчане занимаватъ са най много съ правителствени работи; за това всичката Еленска интелгенция са е распръснала по правителствени служби, а твърдъ малко съ останали да са занимаватъ съ търговия и съ другитѣ си домашни и външни работи.

Женитѣ на сиромаситѣ, както отъ града тѣй и отъ колибитѣ съ добри къщовници, занимаватъ са съ къщичи рѣкодѣния: прѣдѣтъ и такъвъ платна намучени, вълчици, къщичи дрехи, облека за себе си, козаци, възгаванци, губерчета, шепци и пр. Освенъ това занимаватъ са и съ полскитѣ работи на мажѣтъ си: обработватъ лозята, нивята, конанитѣ (мисирѣтъ) си заедно съ мажѣтъ си или безъ тѣхъ и пр.; ходятъ да обработватъ нивята и лозята на богатитѣ Еленчане, тѣй сѣщо и по близкитѣ градове и села. Освенъ това младитѣ момѣ, булки, събрени на чети отъ нѣкой по старъ челоуекъ отъ колибитѣ, подъ названіе *Драгоманитѣ*, ходятъ всѣка година прѣзъ мѣсецъ Юлий въ Тракия да женятъ нивя на Избѣскитѣ, Сливненскитѣ и Карнобатскитѣ чифлици (чакойлъци). Тѣзи мѣста ги наричатъ още и *Романи*.

Богатитѣ Еленчанки съ тѣй сѣщо добри домакини, добръ въешитици, занимаватъ са съ домашни рѣкодѣния: шиење гергювъ, тапане платнѣ, губерчета, домашни дрехи и облека; освенъ това съ прочитанче вѣсепици и разни полезни книги.

При всѣко това сѣмѣ да похваля богатитѣ Еленчанки, че прѣдъ 10 год. и повече съ основали женско дружество подъ названіе *Сѣлчане*, въ което съ събрали до 27000 гр., на които отъ прихода (лихвата) всѣка год. даватъ по 1500 гр. за поддържане на бѣдни ученици и ученички.

Облеклото на сиромаситѣ мажѣ и жени както въ града тѣй и по колибитѣ състои отъ вълчанъ рунтавъ казакъ, вълчанни потури (гащи), вълчанни къса салтамарка до пояса, вълчанъ дълъкъ кожухъ, памучна или вълчица риза, обща кундури (царузи) и то само на старитѣ мажѣ, а на младитѣ момѣ състои: отъ вълчанни панталони, жилѣтки, палта, купешки казаци и то само въ града; а на женитѣ и момѣтъ състои отъ обтегитѣ сукманъ, къса вълчанна салтамарка, дълъкъ вълчанъ кожухъ, отъ забрѣдки купешки басми, обща чипчѣта, кундури, а най сиромашкитѣ носятъ царузи въ празникъ и дѣлникъ; рѣдко има да носятъ фишани, сукмени салтамарки и кожухи; ако имѣтъ нѣкоя са направени, и то само въ празниченъ день ги обличатъ. — Облѣклото на всички богати Еленчане и Еленчанки състои отъ Европейски материи.

Въобще жителитѣ, както отъ града тѣй и отъ колибитѣ, забележителни съ по тона, че имѣтъ голѣма наклонностъ и ревностъ къмъ просвѣщенieto и науката. За доказателство на това служи слѣдующето: прѣдъ 50 или 80 години, когато на сѣкѣхъ изъ България въ църквитѣ и училищата са четяло и учало по гръцки, тогати въ Елена се четяло въ църквитѣ по славянскій языкъ, тѣй сѣщо са учало и въ тогавашнитѣ имъ училища, наречени *кѣщи* по славянскій языкъ, на които преподавателитѣ бѣше Свѣтагорскіи калуѣри. — По послѣ, като познали тагавашнитѣ Еленчане ползата отъ науката по материй си языкъ, построили друго училище, въ което до прѣдъ 6 или 7 години са е преподавало по Ланкастерската метода. Въ отъ като са введе въ България звучната метода и сегашното преподаване въ отдѣленията и класовѣтъ, Еленчане пожелаха да си построитъ друго училищно здание, по сегашната система. И тѣй на 1873 год. по Велиденскитѣ празници подъ председателството на покойнаго *Илариона Макариополскаго* държаха за сѣдѣние отъ всички граждани въ домѣтъ на брата му *Х. Христа*; и въ това сѣщо време събрали са отъ присѣжующитѣ волна помощъ 70000 гр. Послѣ на 1874 год. за петъ мѣсеца са направи училищното здание; но на 1874 год. заедно съ другитѣ по добръ украсени къщи изгори са отъ Солоеимъ Палиовитѣ дивѣ орди, когато бѣше презвѣлъ града Елена; послѣ това събитие на 1879 год. са поднови пакъ чрезъ

паритъ на събраната и оставената храна въ града отъ поменжитѣ П. Нови орди създъ избѣгването имъ; и на 1880-81 и 82 год. донскара са чрезъ подаренитѣ за това отъ княжеството по 9000 франка.

Елена е родила много учени хора; отъ които по забѣлжителни сж: горѣпоменжити покойниъ Изармонъ Макариополскій, (който умръ на 1875 год.); Иванъ Н. Момчиловъ (умръ на 1869 год.); Никифоръ П. Константиновъ (умръ на 1881 год.); Николай Ст. Михайловскій, Стефанъ С. Бобчевъ, Дръ Браделевъ, Братия Гурбанови и други. Тѣй също има и отъ колибитѣ учени хора. Понастоящему има и много Еленчета да са учатъ въ висшитѣ заведения, въ Россия най-много и въ Франция.

Мнозина отъ поученитѣ Еленчече сж са преселили по градоветѣ и селата на България и Тракия, отъ които един сж стапали учители, а други свещеници, *тржовци* и пр.

Града Елена е получилъ названieto си споредъ едно старо предание отъ слѣдующата случка: Преди 350 год. и повече пѣкой си момък, на име Самуилъ отъ село *Твърдица* (Ени-Загорска окода) сгодилъ се за една мома отъ село Кошиново (Търн. околия сега), на име *Елена*. Създъ нѣколко време Самуилъ заедно съ свадбаритѣ си отишълъ да зема невестата си, и на връщанитѣ си за Твърдица, една чета разбойници излъзва на пътя имъ и искала всички до кракъ. Мѣстото, на което станало това кланье и на което биле заронени всички отъ тогази и до сега са нарича Самуилецъ. То е това мѣсто, което поменяхме въ предѣлитѣ на града Елена. А заселения по послѣ градъ, нарѣкълъ са на името на невестата Елена.

Високата пребита конюсовидна плоскостъ *кале*, щъ са издига на югъ задъ града, добила е името си отъ слѣдующата Историческа причина: Преди 80 год. когато Кържалитѣ, Канасжитѣ и Далицитѣ ходили отъ градъ въ градъ, отъ село въ село да обиратъ, напаятъ, съжжтъ Българитѣ, тогази тогавашнитѣ Еленчече за да опазятъ живота си и имущество то си отъ поменжитѣ разбойнически чети, оградилъ съ каменъ зидъ поменжитата плоскостъ, въ които съ оръжия въ рѣка спасявали живота си и всичкитѣ си домашни принадлежности. За всѣка една чета имало е отдѣлно помѣщеніе.

Тѣзи крѣпостъ (*кале*) е траяла доста време. Послѣ на 1837 год. като починали Еленчече да построяватъ църква Успение Пр. Богородици, и най-повече отъ подозрѣние на тогавашното Турско Правителство принудили са да съборятъ зидоветѣ и каменъето пренесли за построяването на поменжитата църква. Мѣстата на зидоветѣ и на кладеница (гирайя) що билъ направенъ вътрѣ, личатъ поше.

Прѣдъ послѣдната Русско-Турска война гражданетѣ и гражданцитѣ отъ Елена въ празнични дни, лѣтно време излъзали на разходка, дѣто правили и голѣми хора. — По отъ като са посрои военната казарма, на южнитѣ поли на Чукаското бърдо, въ називаемото мѣсто, *Григариова страна*, отъ тогава почнала да ходятъ тамъ на разходки, дѣто по нѣкой път става хоро отъ солдати и Еленски момъ.

Освенъ поменжитата плоскостъ, горѣпоменжитѣ мѣста: Стоеникия, Чукага, Георгиевъ рѣкъ, тѣй също и Марянеката джбара, (който са намирна на Истокъ отъ града Елена единъ часъ, и близу до село Марау), оставатъ исторически отъ послѣдната Русско-Турска война по това, че при всички битки прѣзъ 1877 год. по тѣзи мѣста, най-забѣлжителна е слѣдующата: Въ сжщата година на 22 Ноември, когато Сюлейманъ паша съ многобройната си войска и дивизии, Балибозуци, нападна на града и на колибитѣ да ги превземе, тогази Русскитѣ пехотни полкове: *Севскій* и *Орловскій* и 4 ескадрона *Драгуни*, на брой около 6000 души, що бѣхъ разположени на воененъ лагеръ съ батериитѣ си по поменжитѣ мѣста, юнашки са бориха и противиха почти 4-5 часа на поменжитѣ Турски войски и балибозуци, за да ги върхитъ назадъ, и поше да даждъ сгоденъ случай на населението отъ града и колибитѣ, за да избѣгне. Послѣ тѣзи ужасна битка, като видѣха Русскитѣ, че не ще могатъ да противостоятъ орѣщу многото Турци, ужити са да са отстранятъ кждъ Търново. Но щомъ наближили Гергиевъ рѣкъ ерѣщатъ са съ единъ табуръ Турска конница, състояща отъ Турци и Черкези, и съ нѣколко табура тѣхна войска, които идвали отъ кждъ Шайтанската усойна за да имъ пресѣжжтъ пътя и на неизбѣгналото поше население. Напослѣдъкъ, като видѣли, че ще надхитъ въ рѣцѣтъ на неприятеля си, почиватъ изново да са биятъ съ турцитѣ и черкезитѣ, и слѣдъ единъ часъ и повече битка, избаватъ себе си и неизбѣгналото население; и $\frac{1}{2}$ ч. на зап. отъ Гергиевъ рѣкъ поставитъ батериитѣ си по могиалитѣ на лѣвия брягъ на Тодювската Покровска рѣчка, за да не пунатъ на напредъ кждъ Търново неприятеля си и не го пуснѣха. Тѣзи могили са намирнѣтъ до шосето за Търново $1\frac{1}{4}$ часа на западъ отъ Елена, надъ називаемото мѣсто *Сынокосъ*.

За вѣченъ споменъ на надхитѣ Русски храбри солдати по поменжитѣ мѣста въ този день извадилъката ни Велика Россия издвигна по тѣзи мѣста паметници, отъ които единъ намирна на Гергиевъ рѣкъ близу до шосето; втория на южнитѣ поли на Чукаското бърдо на сѣверо-истокъ отъ Елена $\frac{1}{4}$ часа; третия на Марянеката джбара; четвъртия $\frac{1}{4}$ ч. на сѣверъ отъ поменжитата джбара.

Жителитѣ отъ града и отъ колибитѣ за вѣченъ споменъ на това и на избавлението си, и за въ знакъ признателности къмъ избавителката ни Россия, постановиха: да са празнува сѣка година 22-й Ноември, като тържественъ празникъ, да са посѣщаватъ поменжитѣ паметници слѣдъ Божеств. литургия въ този день отъ всичкото население, и да са прави ошѣло (парастасъ) при паметниците за надхитѣ Русски солдати.

По Еленскитѣ колиби тукъ тамъ има исторически мѣста, но за тѣхъ нищо основно не са знае.

Отъ колибитѣ около Елена са намирнѣтъ слѣдующитѣ: на сѣверъ $\frac{1}{4}$ ч. *Горни* и *Долни Чукани*, разположени по южнитѣ ребра на Чукаското бърдо. *Костадимировци* $\frac{1}{2}$ ч. на истокъ на близу при вливането на Еленската рѣчка въ Маряно-Распопската; *Чилиширци* и *Липавишковици* $\frac{1}{2}$ ч. на юго-истокъ задъ Стоеникия; *Несосци*, за тѣхъ са описна по горѣ. *Миланкиевци* $\frac{1}{4}$ ч. на югъ задъ Поцаникия долъ; *Шейтани*, за тѣхъ са описна по горѣ; *Понъ Бобчовци* $\frac{1}{2}$ ч. на юго-западъ; *Каваци* и *Долни Геновици* $\frac{1}{2}$ ч. на западъ наблизу до Гергиевъ рѣкъ.

Отъ всички други по отдалечени колиби по забѣлжителни сж само тѣзи, що иматъ по една църква и първоначално училище сж: *Распоповци* заселени единъ часъ отъ Елена на истокъ, покрай Маряно-Распопската рѣчка. *Маряни* заселени $\frac{1}{4}$ ч. на истокъ отъ Елена, при свиването на Костенската

и Мийковската рѣчка. въ една равнина. По предание приказва са, че това село било наречено отъ Мънастиря, що билъ направенъ на това мѣсто отъ Мара, сестрата на царъ Ивана Шимпана. Мънастиря билъ съграденъ на това мѣсто, гдѣто е съградена сега църквата и училището на това село. Остатки отъ свѣтилици на този Мънастирь са намирнѣтъ поше и сж положени въ църквата. *Ружовци* сж заселени единъ часъ на истокъ Елена на дѣсниа брѣгъ на Мийковската рѣчка $\frac{1}{4}$ ч. на югъ отъ Маряни. *Плаковъ рѣкъ* е заселенъ $1\frac{1}{4}$ ч. на юго-истокъ отъ Елена на нѣколко рѣклинъ на близу по край двѣ конюсовидни възвишености наречени *Голѣмо* и *Малко Симонново Вуйновци* заселени $2\frac{1}{2}$ ч. на югъ отъ Елена задъ Остреча на една рѣклина и $\frac{1}{2}$ часъ надалечъ отъ сѣвернитѣ поли на Стара Планина. Въ това село са намирнѣтъ Еленската митница. *Дръвъ* заселенъ $3\frac{1}{2}$ ч. на югозападъ отъ Елена на нѣколко рѣклинъ на близу при политѣ на Стара Планина. Приказва са че това село било понапредъ заселено отъ Елена. *Тодювци* заселени $2\frac{1}{2}$ ч. на югозападъ отъ Елена въ едно дълбоко мѣсто, покрай течението на едноименната си рѣчка. *Шилковци* заселени $1\frac{1}{2}$ ч. на западъ отъ Елена $\frac{1}{4}$ ч. надалечъ отъ Шюсето и отъ Иковици. *Иковци* сж заселени $1\frac{1}{2}$ ч. на западъ отъ Елена на самото шюссе (за Търново). *Няковци* сж заселени единъ ч. на западъ отъ Елена на сжщото шюссе. *Бѣлговци* заселени $1\frac{1}{2}$ ч. на сѣверъ отъ Елена на една рѣклина между Велювското и Чукаското бърдо.

Нѣкой отъ колибитѣ състоятъ отъ по петъ къщи най-малко, нѣкои отъ 10, или 50 или 100. Еленчечетѣ наричатъ хората въ колибитѣ *колибарци*, *колибарка* и *колибаръ*.

г. Елена 29-й Октомври 1882 год.

Миланъ К. Милановъ.

ДОПИСКИ.

Габрово 6-й Ноем. 1882.

Г-не Р-ре на в. „Славянинъ“!

Моля, имайте добрината да обнародвате слѣдующата, макаръ и не твърдѣ логична дописка.

По прѣди бѣхъ ви писалъ, че нѣкои отъ нашитѣ учители не прѣподаватъ добръ; сега ще ви разкажа, какъ става у насъ прѣподаването по математиката и по Естественната История.

Г-нъ прѣподавателъ по математиката, понеже не знае добръ Български, затова ученицитѣ много пъти сж го молили да приеме нѣкои учебници по геометрията и алгебрата, за да избѣгнатъ мъжнотията, която ерѣщатъ въ неговитѣ уроци. Той на това никога не е сжгласовалъ, като казва. „тѣ лонни я, математикъ, я васъ пуча“; нъ нищо, все тѣй си остана безъ да улѣсени нѣщо ученицитѣ. Тоя Г-нъ, когато да влѣзе въ класъ на прѣданне, намръщуваше се тѣй, щото не е възможно да се опини въ тази кратка дописка и като остави каталога на масата, захваща да изгѣдва тѣй намръщено единъ по единъ ученицитѣ.

Слѣдъ туй, като извади единъ ученикъ да казва урокъ, ако не отговаря, както е той диктувалъ машинално по чехски, казва му: „седте не знаете нищо“; ако ли е по-възрастенъ ученикъ, ще го попита на колко е години и ако каже на 17 или 18, казва му: „то голѣмъ; у насъ свършватъ университетъ на тей години...“

Ако Г-нъ Нѣмецъ не знае по коя причина Българскитѣ младежи сж останали назадъ въ образованieto, то нека се научи и да не оскарбява по този начинъ ученицитѣ: защото България, ако е била свободна поне малко, когато бѣше подъ турското иго; не прѣхж да останатъ Българскитѣ младежи тѣй не образовани.

Пѣкъ прѣподавателъ по Естественнитѣ, Г-нъ З. Божджиевъ, като влѣзе въ класъ повѣри ученицитѣ на каталога и захваща да вади на урокъ доде дрънка звѣнеца и като дрънка звѣнеца, зема каталога и си отива, като казва земете отъ тука, до тука, безъ да разкаже нѣщо или да прѣведе поне урока на Български, пошеже по голѣмата частъ отъ учебницитѣ сж по Русски.

Такова е, Г-нъ Р-ре прѣподаването

въ нашето училище; ако сж такива всичкитѣ учители да прѣдаватъ съ земете отъ тука до тука, тогава не бѣше нужда да се отварятъ училища и да се харчатъ огромно количество пари за учители; нъ всѣкой може да си земе отъ тука, до тука и да си учи у дома.

Н. П.

Ново село (Севлиевск.) 3-й Ноемвр. 1882 г.

Г-не Редакт. на в. „Славянинъ“

Отъ двѣ години сме сж сдобили съ твърдѣ добри училищни настоятели които денъ и нощъ желаятъ за добриятъ училищентъ вървѣжъ, рѣдъ и напредъкъ, по слава Богу! всичкитѣ желания на училищното настоятелство са изпълнихж; понеже, училищното настоятелство желаніе за да построи ново училище въ сръдоточието на селото и са построи до възможности съ помощтъ на Министерството на Просвѣщеніето, като благоволи и отпусна нужната помощъ, съ която и сжщевременно почнахъ съгражданieto на ново училище съ три етажа, нъ съразмѣрно по голѣмината на Общината, въ която има 1300 къщи; почнахъ съгражданieto му прѣзъ Юний 1881 г. и свършихъ до настоящата 1882 год. само сръдний етажъ. Причината на забавлението, за нескоротъ построяване е била тѣзи: Понеже сж биле съучастници и дѣйствующи лица въ врѣме на вѣтаніето въ 1876 год., въ което дѣйствие станахъ жертва на огънь и убийства нанесени отъ тиранската рѣка и ограбвания на всичкитѣ имъ имания, съ които би си построили и сами училището безъ да просѣжъ помощъ отъ Министерството; по слава Богу! до днесъ доправихъ са само сръдний етажъ и го снабдихъ съ нѣколко училищни мобили, сжщо и учителъ си условихъ Ат. Нановъ, които до настояще врѣме е вѣдворилъ добъръ рѣдъ въ училището, и на 3-й Ноември н. г. стана обрѣда на водосвѣщеніето, гдѣто са испѣха три училищни пѣсни отъ ученицитѣ, съ които развѣселихъ всичкитѣ народъ, който бѣше присѣствовалъ да посѣти новото училище. Послѣ обрѣда на водосвѣщеніето, всичкитѣ народъ викане: „слава, слава, да въспѣва наше то избрано училищно настоятелство!“

Врѣме е, Господине Редакторе, да имъ сж въздаде слава, защото дѣятелността на настоятелството заслужва голѣма похвала, а за помощта на това училище жителитѣ отъ селото безкрайно благодарихъ на Министерството, за гдѣто ги улѣсени, като имъ отпусна нуждната помощъ.

Г. Горненскій.

Пишжтъ ни изъ София:

Негово Височество пристигна тѣзи вѣчеръ (на 3 того) въ 6 часа въ София благополучно, бѣше посрѣщнатъ отъ града отлично. Града бѣше освѣтенъ, изгърмѣха се около 30 тона; въздуха ечено отъ грѣмогласно „ура“!

Пишжтъ ни изъ Тутраканъ:

Както на всждѣ, тѣй и тукъ се нареди училищно Настоятелство, което въ два три месѣци само веднѣжъ или дваждъ посѣти училището, особено председателтъ. Попитахъ отъ какви книги се нуждажтъ ученицитѣ, а не са набавихж! По-нататкъ какво е нужно за училището, никой не попита, нито го посѣтихъ. Призоваваме Г-на председате-

ля, да посѣти втори пътъ училището и да види отъ какво се нуждае. — Брада дълга, бастонъ парентъ, а работа нѣма.

ПРИКАЗЪ

№ 15.

Предъ видъ на това, че и. д. на Руссенский окръж. управителъ Г. Аневъ, както въ Руссе, така и въ Ломъ-Паланка, гдѣто е билъ на сѣща длъжностъ, на мѣсто да работи задружно съ воинскитѣ началници въ полза на Господарството, постоянно възбужда съ послѣднитѣ безоснователни пререкания и даже си позволява да употребява въ официална преписка по отношение къмъ военнитѣ началници крайно неприлични и неумѣстни изражения, които намаляватъ и собственото му достойнство, обявявамъ на Г. Анева строго мъренъе (вигворъ), съ предупреждение, че ако и за напредъ се забѣлѣжатъ подобни отъ негова страна дѣйствия, то азъ ще бѣда принуденъ да го призная за неудовлетворяющъ на онѣзи трѣбования, които азъ предявявамъ на окръжнитѣ управители, като на представителствѣ въ окръжнето отъ висшето правителство.

Подписалъ: Министръ на Вѣтрѣнитѣ Дѣла Генералъ-Майоръ Соболевъ.

РАЗНИ

Споредъ извѣстията изъ Египетъ, тамъ днешното положение било неспокойно, и никой не са считалъ за осигуренъ. По-напредъ Египетското правителство било деспотическо, а сега владѣла анархия.

Изъ Каиръ извѣстятъ че отъ нахлящата се тамъ английска войска почти десѣтъ на сто биле болни.

До „Пестеръ Лойдъ“ извѣстятъ изъ Букурещъ, че Генералъ Гурко, Одесския губернаторъ се очаквалъ на 15 того въ Русчукъ.

Френското правителство опредѣлило Бредиша, като контролеоръ върху работитѣ въ Египетъ, комуто се заповѣдало да се немести отъ мѣстото си.

Изъ Цариградъ извѣстятъ, че Султана писалъ едно писмо на Египетския Хедивъ, въ което му обяснявалъ ония писма, които се намѣрили въ Араби-папа и които компромитиратъ Султана.

По предложението на Руския св. Синодъ, Чернагорския князь Никола, назначилъ за Цетински Митрополитъ Вилариона Любича.

Изъ Дублинъ телеграфиратъ, че на сѣдѣта улицата едно лице грѣмнало върху сѣдията Лансона; атентатора билъ уловенъ и при него намѣрили единъ револверъ съ шестъ цѣви и 12 патрони, които щѣлъ да изхвърли.

„Н. с. Преса“ дознала, че наскоро Ромѣнския Кракъ щѣлъ да посѣти Римъ.

Изъ Мадридъ извѣстятъ, че на 1 того, испанската кралица добила дъщеря.

Изъ Лондонъ съобщаватъ, че Руския посланикъ въ Цариградъ г. Нелидовъ, искалъ отъ Портата удовлетворение, за обидата направена на руския

генер. консулъ въ Пловдивъ г. Кребеля отъ Алеко папа.

Алеко папа билъ рѣшилъ да си даде оставката, ако руския посланикъ въ Пловдивъ г. Кребель, не са замѣнялъ съ други!

Изъ Берлинъ телеграфиратъ, че сичкитѣ държави биле приели предложението на Англия, относително за намаляването данѣка, когато плаща Источна Румелия на Портата.

Изъ Шангай извѣстятъ, че холерата отново пакъ се появила въ Китай.

Споредъ Софийската „Работа“ по руски, Свищовскитѣ пълномощия биле много сполучливи и плода имъ много сладъкъ! Нѣ да, „Работа“ има право дето проповѣдва така, защото и тя сама има случая прѣди нѣколко дни, да вкуси отъ плода на тия пълномощия, съ които се наслаждава и славния Д-ръ Минчо Цачевъ; той словомъ и дѣломъ показа на „Работа“ да разбере, какво ще са какъ пълномощия и каква имъ е формата.

Съобщаватъ ни изъ Търново, че въ тамкапната дѣвическа Гимназия, Френски языкъ се предавалъ петъ часа въ недѣлята, а Български нѣма кой да предава! — Сѣщото било въ Габрово и Силистра!

Извѣстно е на читателитѣ ни, че отъ скоро врѣме въ градъ ни, бѣхъ дошли единъ видъ незвани бабтисти, шалватори, кръстители, които не са посвѣнхъ да са коснатъ о свѣтлѣ ни обряди, като прекръстихъ нѣколко глупави арнаутѣта въ Дунава, отъ което православнитѣ докачени, се развълнуваха и неспѣшно какво можеше да стане, ако незванитѣ бабтисти се осмѣлиха да повторятъ своето прекръщаване. Увѣдомени вижда са тѣзи похитители на свѣтитѣ ни таинства, се утаихъ и не повторихъ заявката си, но тѣ неоставили градъ, избрали една затънтена улица на Гердапа, купили една голѣма турска къща, която богато облѣкли съ канапета, а въ двора ископали единъ трапъ, когото подградили съ камани въ видъ на шерия съ цѣлъ тамъ да прекръщаватъ, когото сполучатъ да измаматъ. На 8 того, часътъ по 4 слѣдъ обѣдъ, когато ставало приготвяне да прекръщаватъ двама глупци българе и една жена (казватъ че била еврейка), полицията извѣстена вижда са, именно градския приставъ Г. Черневъ съ единъ стражаринъ, изненадейно влиза въ двора и по единъ любезенъ начинъ поканва кръстители и приготвенитѣ за прекръщаване, да заповѣдатъ въ полицията! Кръстители останалъ смаянъ отъ това явление, пожелѣлъ като въсьмъ, и почналъ да се отзовава, като казалъ, че той щѣлъ да послуша, но предварително да си свършилъ длъжността! Пристава Г. Черневъ му възразилъ: че не може и нѣма врѣме да го чака; кръстители като видѣтъ, че работата може да земе другий видъ, трѣгналъ съ своитѣ кръстителячѣта за въ полицията, гдѣто се и завели. — Какво е последовало, какъ ще са запази достолѣнието на св. ни таинства, когато развратника е уловенъ при самото дѣйствие, това остава да видимъ.

Въ този случай, ние неамираме думи, съ които да похваляимъ умѣтната и благоразумна постѣпка на мѣстната ни полицейска властъ, която трѣба строго да следи дѣлата на подобни машеници, които сѣ надомле въ отечеството ни, да се подиграватъ съ вѣрата ни, съ божественитѣ установления.

Очевидци разказватъ, че прекръстителитѣ твърдѣ богато се располагали, множество слуги имали, за всѣко прекръщение приготвявали сѣнии яденіята, поканвали сичкитѣ околни сѣбди, раздавали на посѣтителитѣ книги, като плащали на ония, които ги последоватъ.

ДА СЕ ЗНАЕ!

Г-нъ Георги Смиловъ, когото архирейский съборъ, гражданскитѣ сѣдѣ, българската журналистика и общественното мнѣние осмѣихъ прѣди двѣ години за позорното му дѣло съ сестри-

ната си дъщеря, която оплаква днесъ денетъ си въ Браила, назначава се сега за директоръ (педагогъ надъ педагогитѣ) въ Силистренското педагогическо училище!

Съжеляваме министерството на народното просвѣщение, дѣто се е турило въ таквонъ трудно положение, и Богъ знае по какви причини, не е могло да направи разборъ въ лицата, а само по едно старо знакомство въ Москва или другадѣ нѣкъдѣ назначава лица на служба, повѣрява имъ сѣдбата на бѣдѣщето поколение, безъ да земе въ внимание тѣхното минѣло. Съжеляваме и народнитѣ левчѣта, които се зематъ отъ народния грѣбъ и се даватъ на таквизи опозорени лица; но най-много съжеляваме ний и горчиво оплакваме онѣзи невинни млади юноши, които участъта ги е завела или ще ги заведе да се въспитаватъ въ Силистренското педагогическо училище подъ директорството на Г-на Смилова! Тамъ въ лицето на своя директоръ — педагогъ, ще бѣдѣтъ честити да видятъ живѣ примѣръ отъ нравственностъ, а отъ прочитание въ в. „Българинъ“ отъ 1879 г. дѣлата на славния си педагогъ и отъ слушание разкази за подвизитѣ му въ Сопотъ, ще черпятъ сили за бѣдѣщето си поприще. Жалко! много жалко! . . . На ни, уикъ, се обнародва законъ за чиновничѣтъ? Кому предѣлки да неспѣнява този законъ!?

Ний искаме да вѣрваме, че приемането на Смилова за учителъ — педагогъ въ педагогическото училище, на което назначенето е да извади бѣдѣщи учители за народѣтъ, е станало по невѣдение и пагѣлно сме увѣрени, че министерството на което е повѣрено да въздигне религиозно — нравствения отпадѣкъ на народѣтъ, незабавно ще отмѣни това назначение и нѣма да ни принуди да се повръщаме втори пътъ върху този предметъ съ повече подробности и да излагаме възмутителнитѣ фактове.

Ю. П.

Б. Р. До колкото помнимъ Г. Смиловъ се оправда отъ Руссен. Анжел. Сѣдъ.

ЛВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Руссенското Благодѣтелно Дружество „Съединение“ честь има, да изрази публично дълбоката си сърдечна благодарностъ къмъ дозозначенитѣ Г-да, които благоволиха да поднесатъ волната си помощъ при чествитѣ на именинѣтъ имъ день на 26 Октомврий т. г. за въ полза на Дружеството. Имено:

Руссен. Окръж. Управителъ. Д. Г. Аневъ 7 лѣва Д. А. Кръстичъ 3 л. 50 ст. Д. Мантозъ 5 л. Д. Генчевъ 4 л. Д. П. Ралчевъ 3 л. 50 ст. Д. Друмевъ 3 л. 50 ст. Д. Селвели 3 л. 50 ст. Д. Богдановъ 3 л. 50 ст. Д. Пенчевъ 3 л. 50 ст. Д. Стефановъ 2 лѣва Д. Константиновъ 2 л. Д. Овчаровъ 2 л. Д. П. Мажновъ 1 л. 75 ст. Д. Кановски 1 лѣва Д. Войчевъ 1 книга Историата на Българския Народъ.

всичко лѣва 43-75 стот.

Прѣдсѣдатель Т. Стефановъ.
Секретаръ С. П. Саламановъ.

В. РАШЕЕВЪ и С. СТОМОНЯКОВЪ

Руссе, Александровска ул. № 631.

Складъ на различни русски видове, като: изработени, кожѣ, въжѣ, чауни, платна ленени, сукна, преди калчинѣни, ленени конци, макарони, фиде, хайверъ и проч.

Приематъ се порѣчки за сѣкакви русски стоки. (1—2)

ГОТОВА ОТПЕЧАТАНА И ПОДВЪРЗАНА

„КАССОВА КНИГА“

За

Градскитѣ Общински управления

отъ 340 листа голѣмъ форматъ

Цѣна: 25 лѣва

Намира са за продажъ въ Скоро-печатницата на в. „Славянинъ“ Русчукъ.

Русчукъ скоро-печатница на в. „Славянинъ“.